

[Stensballe.]

holdet det, at Forløbet af denne Lovs Virkninger jo hviler paa Opsyldelsen af Overenskomsten mellem Nationalbanken og Kasseobligationsejerne inden for de større Institutioner her i Landet, og jeg tror, at hvis disse i fuldt Omfang skal formaas til at gaa ind for Ombytninger, eller rettere medvirke til disse Omprioriteringer — thi det er egentlig herom, Lovforslaget drejer sig —, er det nødvendigt, at Loven paa den ene Side tydeligt angiver de Rettigheder, der vil betinge det gode Forløb, og paa den anden Side ikke paalægger nye Skatter, der vil og maa virke hemmende, saaledes som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, det ærede Medlem Hr. Krag, har gjort udførligt Rede for.

Jeg vil derfor opfordre den højtærede Minister til at stille sig velvilligt til Forhandlingerne om disse Spørgsmaal i Udvalget; derved tror jeg, Ministeren vil bidrage til Udarbejdelsen af en Lov, som kan blive værdifuld for Formaålet, idet jeg gerne vil gentage, at vort Maal er gennem denne Lov i det hurtigst mulige Tempo at faa alle højtforrentede Laan ned i et lavere Niveau, hvad der jo er Vilkaaret for, at Renteniveauet i hele det danske Samfund kan blive sænket, med det Formaål at styrke Erhvervslivet og fremme Virksomheders Igangsættelse.

Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i et Udvalg, og jeg kan tilføje, at Varigheden af Udvalgets Arbejde sikkert vil staa i Forhold til den Imødekommenhed under Forhandlingerne, som den højtærede Minister udviser dér.

Vedrørende det andet Lovforslag skal jeg kun gøre den Bemærkning, at da det har en vis Samhørighed med det først omtalte Lovforslag, vil jeg anse det for heldigst, at det henvises til det samme Udvalg, som jeg agter at foreslaa nedsat angaaende dette.

Buhl: Da Rigsdagen i Foraaret gennem Loven om Nedsættelse af Indlaansrenten foretog det første Fremstød til en mere almindelig Rentensænkning her i Landet, lød der fra visse Sider meget stærke Bymringer for, hvad dette nu kunde føre til, men disse Bymringer har jo vist sig ikke at have noget Hold i Virkeligheden. Fra vor Side har der ikke været nogen Tvivl om, at man i en Tid, hvor Erhvervslivet er gennemsyret — kan man sige — af planøkonomiske Foranstaltninger, ogsaa er i Stand til at gribe regulerende ind paa Penge-

markedet paa en saadan Maade, at dette Marked kommer til at ligge i Plan med de Bestræbelser, som udfoldes paa andre Omraader. Indlaansrentens Nedsættelse var det nødvendige Udgangspunkt for Konverteringen af de højtforrentede Obligationer. Det er klart, at en saadan Konvertering under de nuværende Forhold ikke vil gaa af sig selv, dertil er Gnidningsmodstanden for stor; der maa et Initiativ til fra Statens Side paa den ene eller den anden Maade.

Der blev jo af den høje Regering i September Maaned i Folketinget forelagt et Forslag til en videregaaende Rentensænkning end den, det nu foreliggende Forslag vil medføre. Desværre lykkedes det ikke at faa Oppositionspartierne, ikke heller at faa Venstre til at arbejde med paa dette Forslags Gennemførelse. Naar Situationen ligger saadan, er det noget besynderligt her i Dag at høre den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) beklage sig over Regeringens manglende Interesse for Gennemførelsen af en Rentensænkning. Det nuværende Forslag betegner — det er ogsaa blevet sagt i det andet høje Ting — det Minimum for en Lettelse, som der overhovedet kan være Tale om at acceptere. Saavel Landbruget som de øvrige Erhvervsgræne og dermed hele det produktive Samfund har Krav paa, at den passive Kapitals Andel i Produktionsudbyttet afpasses efter den forhaandenværende Indtjeningsevne og de Muligheder for Pengeanbringelse, der er til Stede, og det maa være saadan, at den Hjælp, som det øvrige Samfund yder Landbruget igennem de Foranstaltninger, vi tidligere og gennem den senere Tid har truffet, ogsaa reelt kommer Samfundet til gode. Det kan ikke være Meningen, at Resultatet af disse Foranstaltninger skulde blive, at man satte Stivere under et Rentniveau, som ikke har nogen Bund i Virkeligheden. Selve Forslaget betegner, som jeg sagde, det Minimum, der kan være Tale om, men paa den anden Side maa man erkende, at det har den Fordel, at der paa Forhaand er tilvejebragt et solidt Grundlag for Sagens praktiske Gennemførelse.

Lovforslagets Hovedbestemmelser ligger deri, at man standser Udlaan til 5 og $4\frac{1}{2}$ pCt. og — hvad der dels markeres i Lovforslaget, dels følger af den Plan, som er aftalt med Nationalbanken, og som ligger bag ved Forslaget — gaar over til 4 pCt.-Typen. De Bestemmelser om Adgang til lettere Konvertering, som blev gennemført i Foraaret, er opretholdt, og de er desuden — hvad der sikkert spiller en betydelig Rolle —